

№ 63 - 18.07.2000

בא סוטה

חובת כיכרון
עמדת עבנון

יוצאים מהארון

אחרי מבורח מצידה אמזכרת →

דבר העורכים

יציאת לבנון האחרונה של כל-סוטה, דמתה להפליא ליציאה מלבנון. קודם כל חשבנו שזה רעיון טוב להוציא חוברת אחרונה לזיכרה של מלחמת לבנון.

היה ברור לנו להפליא שהחוברת נחוצה, הכרחית ושבלעדיה אי-אפשר. ולאחר שהסכמנו כולנו שהולכים להוציא חוברת, הלכנו לישון כמה שבועות טובים. מה יש, מה בוער? למה מה, מי מת?

מפעם לפעם הסתכלנו אחד לשני במבט מתחמק בלבן שבעיניים ואמרנו בהתלהבות מזוייפת- כן, כן, מחר אני כותב, נשבע לך, מחרתיים אני שולח מאמר. ושוב הלכנו לישון, לכודים במציאות הדביקה של המדינה היהודית היחידה בעולם שנדרשת לתפקד בחום יולי אוגוסט.

כך חלף עבר לו חודש יוני (הס פן תעיר בקן נם לו חיזבאללה זעיר), ויולי התחיל לבשל אותנו בחומו הגואה של כדור הארץ. עוד מעט מת אב ומת חתול וכל-סוטה עוד לא יוצא. רונן ירון ממשיך בינתיים להילחם על קיומו המפוקפק אי-שם בתחומי הקו הירוק, איתי סלע גילה בינתיים שהוא צאצא של אטילה ההוני, ודוד אלמן צלל באינטרנט לאלסקה (כדי להתקרר באופן וירטואלי).

וכך כאשר ראינו ששום דבר לא קורה ואף אחד לא עושה כלום בנידון, החלטנו בסופו של דבר לעשות את הדבר היחידי שנשאר לנו לעשות, החלטנו לא להוציא את החוברת והתוצאה העגומה לפניכם.

המערכת (שכרגיל) בורחת מאחריות

למה לא שמעתי בקולה של סבתא?! למה לא הפסקתי לאכול בזמן?
 עצירות של 18 שנה. איזה כאבים! איזה סרחון. איזה באסאה!!
 זה התחיל תמים לגמרי. מנגל, סטייקים. אכלתי אחד. אכלתי שני, בסדר אבל למה
 40?! למה 40 ק"מ? - אה, סליחה, 40 סטייקים
 הראשון היה טעים. השני, טעים וממלא. השלישי? ... החברה מסתכלים,
 "תהיה גבר, תאכל עוד אחד..."
 מהר מאד אני מתחיל להרגיש כאבים. כאבי בטן, זעה, חום,
 והריח..... זה מתחיל להסריח, חבל על הזמן.....

אני יושב ולוחץ. נורא רוצה אבל לא יוצא.....
 הזיקפה הלאומית מגיעה עד כביש בירות-דמשק. אפשר עדיין להנות.... אם כבר אני פה.....
 יושב ומחכה
 יושב ונהנה.....
 יושב ומתענה.....

מרגיש משהו קצת... אולי..... עוד לחיצה..... אוי לא! שוב נפיחה אדירה!
 רק שלא ירגישו במסבוחן. שם הם מתווכחים על מי אשם.....
 הם חושבים שזה סתם משהו שקורה..... צריך בדיקת דם סמוי? אולי זה סרטן?
 למה אינכם מבינים? זו אשמתי שלי, פשוט אכלתי משהו מקולקל!
 דם סמוי?! יש פה הרבה דם גלוי לגמרי!!

גל כאבים חזק..... לא יכול יותר. לאאאאאאאאאא..... אוי..... לא..... אהההההה.....
 איזה ריח! איזה סרחון! הסביבה כולה מלאה נקודות חומות קטנות ומסריחות.
 מה עושים? נמאס כבר!! די לעצירות הזאת!!
 ארבע אימהות, ושלושה אבות ושני לוחות הברית, לא עזרו..... מה יהיה?
 תרופות נתנו לי..... מה לא?! אבל מה, בעצירות מספלים עם חומס ותירס?!!
 לא יכול יותר!!!!

ואז בא רופא אליל אחד ואמר בפשטות "אני אוציא לך את הפקק עד יולי"
 אמר ועשה. וזה כאבו וזה הסריח! וזה הרעיש.
 אבל פתאום הרגשתי הקלה..... ריקנות מדהימה כזאת!! שחרור אדיר!!

ברוך השם, תודה לאל, ביס מילה, אללא אכבר וגוד-סייב-דה-קווין... זה נגמר.

נכון, נשאר ריח אדיר, לכלוך נוראי, והלבנים.... חבל על הזמן!
 אבל אני יכול סוף סוף לקום וללכת כדברי השיר.

תנו עוד רגע לנגב קצת, להוריד את המים,
 לשטוף טוב את הידיים. זהו.... לבנון יצאה ממני ואני מלבנון.

יאללה! בא לכם איזה סטייק טוב?

מצטער אם זה הגעיל אתכם קצת.
 אותי זה הגעיל 18 שנה.

בתאבון - דוד אלמן

ה י ל ל מ ע ר ל צ י !

שלום לכולם. שלום ילדים ילדות, שלום מתנדכים מתנדבות, שלום לאנשי ההר והעמק, וכמובן שלום לגזע הארי - "בני המשק!" (משה ב"ח שתוק). קודם כל רציתי לברך את דוריית נמנוב על חזרתה למשק. הועדה רואה באור חיובי חזרת בניס/בנות מחו"ל - כה לחי!

היתה מסיבה לפרדס - (סליחה, לכל המשק) וראו מיד שיש קשר הדוק בין האנשים: איזי דיבון... רענו טנא... דינה לוי... דני נמלי... אני לא רציתי לבוא, אבל אורן הזכיר לי שפעם עזרתי לו לצבוע צינור אחד בפרדס, אז מותר לי.

שאלה: מה הקשר בין תמיר שפרונג לאהוד המאירי?

- א. עץ השסק של איזון.
- ב. מגדל תחמיץ.
- ג. בית בלווד.
- ד. מתנדבת בפאב.

כל הפותר נכונה ייזכה במתנה צנועה - בוכת אהבה לכל המשפחה.

שיר חמוד; חלקו מקורי, חלקו בכלל לא:

בשדה מוקשים טיילתי
זה היה לפני שנה
אז עוד לא הבנתי
חשבתי שזו גינה
עומד אני כעת
על רגלי היחידה
ולא ילדים - טעיהם
אינני חסידה.

ובנימה אופטימית זו נעבור לענין הבא:

אתם יודעים מה היא האומץ? להכנס למרכולית ביום שבת בצהריים ולא לקחת סל. מישהו יכול להסביר לי את החגיון? מפקדים שיגנבו? הרל כל המערכת הקבוצית בנויה על המצפון האישי: עובדים יותר שעות כשעריך? מצפון אישי! לא לוקחים יתר על המידה חופש? מצפון אישי! לא עוברים את התקציב? מצפון אישי! יש? אלה בתוכנו שיקחו דברים מהמרכולית בלי לשלם, הם אותם אנשים שלא יעשו את כל הדברים הנ"ל, נדע שהם כאלה, נכיר אותם, ונשים אותם בקטגוריה מסוימת.

לכן - מספיק לעקוב אחרי כשאני מדדה לעבר מדף הסכונים....

** אמא - למה אבא כחול כהה?

שתוק ותמשיך לשחות.

ת מ י ר .
לפקודתכם,
28.5.82

לאסוטה

(התקופה הנאיבית) 34 א"ס

* תמיר שפרונג - בואו איתנו בשנה ה-80 החוקרנות
התן גם פונה "פסלה גמיר". אל תאמן הרטוב של האתרבות
והיום הולך אל הפנסיות של הוולקנים.

